

Acher Ivan (1973)

Vystudoval Technickou univerzitu v Liberci, obor oděvní a textilní design. Vystřídal řadu profesí, pracoval jako tesař a klempíř, prováděl výškové práce, živil se rovněž jako grafik a fotograf. Napsal dvě básnické sbírky. Především je znám jako hudebník a skladatel; je autorem hudby k více než 50 divadelním inscenacím (např. pro pražské divadlo Komedie, Divadlo Archa, Divadlo Na zábradlí a další), 20 tanečním představením a 15 filmům a dokumentům (např. Vaterland).

Foto: archiv autora

Berkyová Renáta (1985)

Narodila se v Rimavské Sobotě (Slovensko). Vystudovala bakalářský program Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze obor Romistika a v současnosti si tamtéž dokončuje magisterské vzdělání. Po dobu svého vysokoškolského studia pracovala v neziskovém sektoru (o. s. Romea, o. s. Dvojí svět). Rok 2010 strávila na stáži v bulharském Blagoevgradě. Průběžně se věnuje různým vzdělávacím programům a práci s romskými dětmi a mládeží.

V roce 2006 se v prvním ročníku Literární ceny Mileny Hübschmannové v kategorii poezie umístila na prvním místě. Vítězné příspěvky z prvních až třetích míst obou ročníků ceny byly otištěny v almanachu *To nej... z Literární ceny Mileny Hübschmannové* (2007). Publikuje komentáře v časopise *Romano* vodí a čtrnáctidenníku *Romano hangos*.

Foto: archiv autora

Bláhovec Bohdan (1984)

Vystudoval dokumentaristiku na FAMU, žije v Praze. Jeden ze zakladatelů české slam poetry. V roce 2005 vyhrál české celostátní kolo soutěže Slam poetry, v roce 2008 skončil druhý. Do povědomí vešly jeho dokumenty *Kdo chce zabít Ashley?* a *O domě*, které získaly několik ocenění na českých i mezinárodních festivalech. Podílí se také na vzniku pásma filmových esejů *Gottland*.

Foto: archiv autora

Borkovec Petr (1970)

Nedokončil studia českého jazyka a literatury na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Debutoval sbírkou *Prostírání do tichého* (1990). V roce 1995 získal za titul *Ochoz* (1994) Cenu Jiřího Ortena. Od té doby vydal několik knih básní i drobných próz, naposledy sbírku *Milostné básně* (2012). Jeho básně byly přeloženy téměř do všech evropských jazyků. V roce 2001 získal německou Cenu Huberta Burdy a jihotyrolskou Cenu Norberta C. Kasera za německý překlad sbírky *Polní práce*.

Sám překládá převážně z ruské poezie 20. století. Za překladatelskou činnost obdržel v roce 2004 Cenu Josefa Jungmanna. Oceněn byl rovněž jeho překlad Aischylovy *Oresteie*. V současnosti pracuje jako dramaturg Café Fra, redaktor nakladatelství Fra a vyučuje na Literární akademii Josefa Škvoreckého.

Foto: Ondřej Lipár

Bouška Kamil (1979)

Vystudoval religionistiku na Univerzitě Pardubice. Je spoluzakladatelem básnické skupiny *Fantasía* (spolu s Adamem Borzičem a Petrem Řehákem), publikoval ve skupinovém sborníku *Fantasía* (2008). Se skupinou pravidelně veřejně vystupuje v pražských klubech. V roce 2011 vydal prvotinu *Oheň po slavnosti*, díky níž se zařadil mezi nejtalentovanější české básníky nejmladší generace. Žije v Praze, kde pracuje jako knihovník.

Foto: Karel Cudlín

Buddeus Ondřej (1984)

Překladatel, básník a publicista. Vystudoval Filozofickou fakultu UK v Praze. Překládá z němčiny a norštiny. Je šéfredaktorem časopisu pro současnou poezii *Psí víno*. Jeho texty byly přeloženy do němčiny, italštiny, polštiny a angličtiny. Debutoval v roce 2011 sbírkou textů *55 007 znaků včetně mezer*. V tomtéž roce vydal ve spolupráci s Alžbětou Skálovou a Martinou Kupsovou obrázkovou knížku pro dospělé *Orangutan v zajetí má sklony k obezitě*. V roce 2012 vydal knihu *Rorýsy*.

Foto: archiv autora

Děžinský Milan (1974)

Vystudoval učitelství českého jazyka a angličtiny na UJEP v Ústí nad Labem. Do literatury vstoupil v polovině 90. let v Ústí nad Labem, kde založil a spoluredigoval studentský časopis Okruh. Vydal sbírky *Černá hodinka* (1996), *Kašel mé milenky* (1997), *Slovník noci* (2003), *Přízraky* (2007) a *Tajný život* (2012). Překládá z angličtiny (E. Dickinsonová, Ph. Norton, B. Dawe, W. C. Williams aj.). Působí jako učitel angličtiny v Roudnici nad Labem.

Foto: archiv autora

Dousková Irena (1964)

Vystudovala Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. Právnické profesi se však nikdy nevěnovala. Vystřídala různá zaměstnání, většinou související s novinářinou. Posledních několik let je na volné noze a věnuje se psaní. Je autorkou próz *Goldstein píše dceři*, *Někdo s nožem*, *Doktor Kott přemítá*, *Čím se liší tato noc*, *O bílých slonech*. Bestsellerem se stala její volná trilogie: *Hrdý Budžes* (jenž se proslavil také jako činohra s vynikající Barborou Hrzánovou v hlavní roli), *Oněgin byl Rusák* (v režii Jana Borny, Divadlo v Dlouhé) a *Darda* (v režii Arnošta Goldflama, Divadelní společnost Jana Hrušínského). Kromě prózy píše rovněž básně. Vydala sbírky: *Bez Karkulky* a společně s L. Lomovou, J. Reinischem a P. Ulrychem též *Pražský zázrak*.

Foto: archiv autora

Döme Jan Horváth (1959)

Narodil se v Bílovci v okrese Nový Jičín. Vyučil se strojním zámečníkem a začal pracovat ve Vítkovických železárnách. Po roce 1990 působil jako šéfredaktor a redaktor romských novin *Romano kurko* a *Amaro lav*. Vystudoval střední knihovnickou školu, od roku 1994 pracoval jako dokumentarista Muzea romské kultury v Brně, romský poradce a sociální pracovník. Vyučuje romštinu. Z jeho tvorby vyšly básnické sbírky *Tumenge – Vám* (1999), *O verdan le grajenca džal – Vůz tažený koňmi jede dál* (2007).

Foto: archiv autora

Fischerová Sylva (1963)

Studovala francouzštinu na jazykové škole v Brně, filozofii na Filozofické fakultě UK v Praze a fyziku na Matematicko-fyzikální fakultě tamtéž. V současnosti přednáší starou řeckou literaturu, náboženství a filozofii na UK v Praze. Vydala řadu básnických sbírek, naposledy to byla kniha *Mare* (2013). Kromě poezie píše také eseje, povídky a knihy pro děti.

Foto: Božena Správcová

Fridrich Radek (1968)

Vystudoval češtinu a němčinu na UJEP v Ústí nad Labem, kde následně působil jako odborný asistent. Dnes učí na Střední zdravotnické škole v Děčíně. Publikovat začal ve studentském časopise *Spirála*, později v *Okruhu* a *Welesu*. V polovině 90. let proslul jako organizátor básnických setkání ve Žlebech u Děčína (spolu s Tomášem Řezníčkem) a od roku 2000 děčínského *Zarafestu*. Ve svých básních reflektuje německé vlivy v bývalých Sudetech, účastní se česko-německých literárních akcí. Dále se věnuje publicistice a výtvarnému umění, současně překládá poezii z němčiny. Je autorem jedenácti knížek, mj. *V zahradě Bredovských* (1999), *Erzherz* (2002), *Žibřid* (2006) a *Krooa krooa* (2011; Magnesia Litera za poezii, 2012).

Foto: archiv autora

Hájek Jonáš (1984)

Vystudoval hudební gymnázium a hudební vědu na FF UK. V roce 2007 debutoval básnickou sbírkou *Suť*, za kterou získal Cenu Jiřího Ortena. Jeho druhá sbírka s názvem *Vlastivěda* vyšla v roce 2010. V současnosti pracuje v hudebním nakladatelství. Hraje na violoncello a překládá poezii z němčiny.

Foto: archiv autora

Halmay Petr (1958)

Básník, prozaik a publicista. Publikovat začal až po roce 1989. Vydal sbírky *Strašná záře* (1991), *Bytost* (1994), *Hluk* (1997), *Koncová světla* (2005) a *Ledolam* (2012). Za třetí sbírku básní *Koncová světla* získal v roce 2007 Cenu Jana Skácela udělovanou Obcí spisovatelů.

Foto: archiv autora

Hejda Zbyněk (1930)

Vystudoval filozofii a historii na UK v Praze. Pracoval ve Vlastivědném středisku pražské informační služby, jako redaktor nakladatelství Horizont a poté, co se vyučil knihkupcem, pracoval jako antikvář. Po podepsání Charty 77 musel opustit místo v antikvariátu a živil se jako domovník. Od té doby také pracoval pro Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných. Po revoluci šest let přednášel kulturní antropologii na UK v Praze. Hejdova básnická tvorba od konce 50. let byla souborně vydaná v roce 1996 pod titulem *Básně*, ve stejném roce mu byla udělena Cena Jaroslava Seiferta. Svým beletristickým dílem volně navazuje na literární expresionismus, jehož představitele (Georga Trakla, Gottfrieda Benny) také překládal. Kromě poezie a překladu se věnuje esejistice, za kterou obdržel Cenu Toma Stopparda (1989). Naposledy vydal sbírku deníkových záznamů *Cesta k Cerekvi* (2004), knihu snů *Sny* (2007) a obsáhlý soubor článků a rozhovorů o literatuře, historii a výtvarném umění pod názvem *Kritiky a glosy* (2012).

Foto: archiv autora

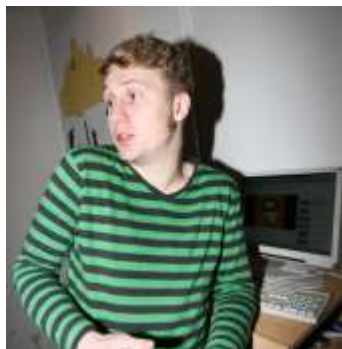
Hložek Ondřej (1986)

Vystudoval českou literaturu na Slezské univerzitě v Opavě. V roce 2011 vydalo nakladatelství Dalibora Maliny ve Vsetíně jeho debutovou sbírku *Tížíny*. Ve stejném roce začal s hudebním projektem Nikot-in představovat své texty v podobě melodramu. Roku 2012 publikoval v bibliofilské tiskové i elektronické podobě pět básnických textů v grafické úpravě Lucie Vyhnákové pod jednotčím názvem *Samoty*. Občasný host performancí ostravské Bezejmenné skupiny, příležitostný divadelní herec (např. Divadlo V pořadí, ONUCA) a písňový textař. Je laureátem několika literárních cen (Literární soutěž Františka Halase 2009, Literární cena Vladimíra Vokolka 2009 a 2011). Organizátor slezského literárního dění.

Foto: archiv autora

Horák Lukáš (1987)

Studuje žurnalistiku na MU v Brně. Pracoval jako redaktor Deníku Referendum, básně publikoval v almanachu Wagon, Welesu, Psím víně, H_aluzi aj. Vítěz literární soutěže Hořovice Václava Hraběte v roce 2012.

Foto: archiv autora

Hruška Petr (1964)

Absolvoval VŠB v Ostravě, FF Ostravské univerzity v Ostravě a FF MU v Brně. Pracuje v Ústavu pro českou literaturu AV ČR v Brně; jeho badatelskou oblastí je česká poezie po roce 1945. Českou literaturu učí střídavě na Masarykově univerzitě v Brně a na Ostravské univerzitě. Spoluorganizuje literární pořady, festivaly a výstavy v Ostravě. Je autorem šesti sbírek, naposledy vydal knihu *Darmata* (2012). Jeho básně byly přeloženy mj. do angličtiny, francouzštiny, němčiny, slovinštiny, holandštiny či polštiny. V roce 1998 byl oceněn Drážďanskou cenou lyriky a v roce 2009 obdržel Cenu Jana Skácela.

Foto: archiv autora

Janota Vít (1970)

Vystudoval Matematicko-fyzikální fakultu UK v Praze (obor fyzika molekulárních struktur), kde následně dva roky působil jako odborný asistent. Vydal pět básnických sbírek. Jeho nejnovějším dílem je poéma *Jen třídit odpad nestačí* (2011). Dnes pracuje jako programátor a internetový grafik. Hraje na saxofon.

Foto: archiv autora

Jílek Jan

Vystudoval bohemistiku a filmovou vědu na Univerzitě Palackého v Olomouci, kde nyní působí jako interní doktorand. Dále pracuje jako dramaturg filmového festivalu Letní filmová škola v Uherském Hradišti. Od roku 2006 se věnuje slam poetry. Absolvoval desítky vystoupení v České republice, na Slovensku, v Polsku, Rakousku či Německu. V letech 2008 a 2011 vyhrál české slamové republikové finále a v roce 2010 vydal sbírku *Jan jí lilek*, první soubor českých slamových textů vydaných knižně.

Foto: archiv autora

Kocábová Natálie (1984)

Vystudovala trojské Gymnázium Svatopluka Čecha a scénářistiku a dramaturgii na FAMU. V roce 2000 vydala své první CD s názvem *Fly Apple Pie*. O dva roky později vyšla její první básnická sbírka *Slyšíš mě?*. V roce 2003 následuje první próza *Monarcha Absint*, poté romány *Schola alternativa*, *Růže, cesta za světlem...*. V roce 2005 vydala další sbírku *Někdo je v domě*. V letech 2005-2006 vzniklo nové CD s názvem *Hummingbirds in Iceland*. Před třemi roky vyšla sbírka básní *Dark side of Prague* a loni román *Jmenuji se Veronika Peková*. V současnosti dopisuje další román.

Foto: archiv autora

Kolmačka Pavel (1962)

Absolvoval ČVUT v Praze a religionistiku (náboženství archaických kultur přírodních národů) na Filozofické fakultě MU Brno. Pracoval v ústavu sociální péče a v domově důchodců, jako redaktor, překladatel, učitel, korektor. Vydal básnické sbírky *Vlál za mnou směšný šos* (1994, 2. vydání 1996), *Viděl jsi, že jsi* (1998, německy 2001) a *Moře* (2010); kromě básnických sbírek vydal román *Stopy za obzor* (2006). V současné době se věnuje překládání a literární tvorbě.

Foto: archiv autora

Král Petr (1941)

V letech 1968-2006 žil v Paříži. Autor básní, próz, esejů, v češtině a ve francouzštině. Poslední vydané knihy v češtině: *Svědék stmívání* (básně, 2006), *Zpráva o místech* (próza, 2008), *Zaprášené jeviště* (s Prokopem Voskovcem, divadlo, 2010), *Den* (básně, 2010), *Medové kuželky* (próza, 2011). V nakladatelství časopisu Analogon vyšel roku 2010 jeho výbor z básní Andrého Bretona *Otevřte, to jsem já*.

Foto: Wanda Heinrichová

Krchovský J. H. (1960)

V mládí byl ovlivněn prostředím pražského undergroundu a zejména osobností Egona Bondyho. Od svých dvaceti let publikoval v samizdatu a po roce 1989 i časopisecky. Po roce 1990 mu vyšly knihy *Noci, po nichž nepřichází ráno* (1991), *Leda s labutí* (1997), *Dodatky...* (1997), *Básně* (souborné vydání předešlých titulů; 1998), *Vše nejlepší...* (výbor z let 1978–1997; 1998), *Poslední list* (2003), *Nad jedním světem* (2004), *Mladost – Radost...* (2005) a *Básně sebrané* (2010).

Překlady jeho básní byly představeny i v řadě zahraničních periodik. Jeho verše často zhudebňoval Milan Hlavsa, ale i další autoři české rockové a alternativní scény (Hudba Praha, Divoké srdce, Nahoru po schodišti dolů band, The Plastic People of the Universe, Vladimír Václavěk aj.). J. H. Krchovský často vystupuje na autorských čteních, mimo to své texty interpretuje se svou rockovou formací Krch-off. V roce 2009 vydavatelství Guerilla Records vydalo album J. H. Krchovský & Krch-off band s názvem *Naposled*. Autor patří k nejoblíbenějším a nejčtenějším českým básníkům poslední doby, jeho knihy vyšly v mnoha reedicích.

Foto: archiv autora

Kremlička Vít (1962)

Absolvoval střední pedagogickou školu a nedokončil dvě vysoké školy (obor speciální pedagogika na PF UK v Brandýse nad Labem a bohemistika a komparatistika na FF UK v Praze). Byl členem hudební skupiny Národní třída a frontmanem hard-metalové skupiny His Boys-Jeho hoši. Roku 1985 spoluzakládal kulturní revue *Jednou nohou*, později *Revolver Revue*, roku 1989 stál u zrodu *Informačního servisu*, později týdeníku *Respekt*. V letech 1995–1996 byl externím dramaturgem Divadla

Komedie v Praze. Zde byla v režii Ireny Perclové uvedena jeho divadelní hra - inscenovaná petice

Spravedlnost pro Leonarda Peltiera a mokřadní organismy. Mistr rozmáchlého poetického gesta i filigránské práce se smysly a nesmysly. Bývá označován za drastického humoristu či glosátora všedních dnů i všehomíra a je autorem mj. knih *Lodní deník* (1991), *Cizrna* (1995) či *Tajná cikánská kronika* (2007).

Foto: archiv autora

Kůs Tomáš (1978)

Básník a organizátor literárního dění. Pět let působil jako dramaturg plzeňské kulturní kavárny Jabloň. Produkčně se podílí na několika festivalech, mj. také na Slam poetry. V současné době žije v Praze, kde pracuje jako projektový manažer v neziskové organizaci a vedle toho také jako externí publicista. Debutoval v roce 2002 básnickou sbírkou *Teplá zima milovat*. V dalších letech následovala kniha *Příbytky* (2005) a o čtyři roky později sbírka *Spižírna*, za kterou získal v roce 2010 Cenu Bohumila Polana.

Foto: archiv autora

Landovská Beatrice

Její básnická prvotina *Geniální vystoupení* vyprovokovala k obdivu i tak nelítostné kritiky, jakými byli Jan Lopatka či Andrej Stankovič. Mimo poezii píše i dramata a je též věhlasnou astroložkou a věštkyní, čerpající z šamanských moudrostí, stejně jako ze znalosti mystérií Delf či z podivuhodného systému Deseti planet.

Foto: archiv autora

Malý Radek (1977)

Vystudoval bohemistiku a germanistiku na Univerzitě Palackého v Olomouci. Napsal pět sbírek poezie (*Lunovis*, 2002; *Vraní zpěvy*, 2003; *Větrní*, 2005; *Malá tma*, 2008; *Světloplaší*, 2012). Dětem je určena autorská pohádka *František z kaštanu, Anežka ze slunečnic* (2006) a básnické knížky *Kam až smí smích* (2009), *Listonoš vítr* (2011) a *Poetický slovníček dětem v příkladech* (2012). Věnuje se dále divadelní a rozhlasové hře, publicistice, práci na učebnicích aj. didaktických příručkách. Vyučuje na Literární akademii Josefa Škvoreckého v Praze. Je ceněným básníkem expresionisticko-dekadentních kořenů, překladatelem moderní německé a rakouské poezie (E. Kästner, K. Lubomirski, G. Trakl aj.).

Foto: Paul Vierkant

Míka Tomáš (1959)

Na FF Univerzity Karlovy v Praze vystudoval češtinu a angličtinu. Od roku 1987 vyučoval na různých školách. Od konce 80. let se věnuje překladům (do češtiny převedl mj. díla Johna Bunyana, Jamese Hogga, Washingtona Irvinga a Samuela Becketta). V 80. a 90. letech psal texty a hrál na saxofon v řadě hudebních formací. V roce 2004 získal první místo v pražském kole soutěže Slam poetry organizované nakladatelstvím Petrov. Vydal sbírky básní *Nucený výsek* (2003), *Deník rychlého člověka* a soubor povídek *Und* (2005).

Foto: archiv autora

Nosek Štěpán (1975)

Překladatel a básník. Překládá moderní irskou poezii, jeho překlady byly knižně publikovány např. v antologii irského básnictví *Vzdálené tóny naděje* (2000). S T. Fürstenzellerem přeložil výbor z veršů C. O'Callaghana *Seatown* (2004). Vydal sbírky básní *Negativ* (2003) a *Na svobodě* (2011).

Foto: Renata Štěpařová

Novotný Pavel (1976)

Básník, hudebník, performer a pedagog. Jeho stěžejním tématem je experiment s mluveným slovem, zvukem, hudbou i obrazem. V roce 2010 vydal básnickou sbírku *Mraky*. Jsou zde zachyceny promluvy lidí hovořících o mracích: Získaný audiozáznam autor přepsal a dále zpracovával různými tvůrčími postupy. Na podobném principu vzniká i jeho „doživotní“ pásmo *Tramvestie*. Společně s příležitostným sdružením Voni nahrál autor CD *Svět očima Monkikiho*, které opatřil svými texty. Autor též

spolupracuje s Českým rozhlasem. Za radiofonickou kompozici *Vesmír* získal prestižní ocenění Prix Bohemia Radio 2010.

Společně s básníkem Jaromírem Typltem zpracoval dadaistickou skladbu *Ursonate* Kurta Schwitterse.

Foto: archiv autora

Oláh Martin (1984)

Narodil se v Prešově na východním Slovensku, záhy se rodina přestěhovala do Prahy, kde v současné době žije. Je synem Vlada Oláha, jednoho z nejvýznamnějších romských básníků u nás, který ho ve vlastní tvorbě velmi podporoval. Po základní škole vyzkoušel studium konzervatoře se zaměřením na skladbu, klavír a klasický zpěv, kterému se věnoval od raného dětství. Po roce přestoupil na kadeřnickou školu, v Paříži absolvoval stáž zaměřenou na poradenství v oblasti celkové image a designu, které se stalo, společně s pečovatelským, jeho profesí. Ve své tvorbě, kterou píše výhradně v češtině, se věnuje zejména existenciálním tématům, hledání podstaty člověka a důvodům jeho existence.

Foto: archiv autora

Peková Olga (1987)

Publikovala časopisecky, redaktorka Psího vína a nakladatelství Litteraria pragensia, jedna z organizátorek pražského Microfestivalu.

Foto: archiv autora

Petr Pavel (1969)

Vyučil se obráběčem kovů, pracoval jako zámečnický, dílenský plánovač. V polovině devadesátých let byl blízkým spolupracovníkem revue Box, v letech 1995-97 byl redaktorem revue Host. Autor je zastoupen v mnoha českých a zahraničních antologiích poezie, jeho verše byly přeloženy do francouzského, ruského, německého, polského, slovinského, italského a portugalského jazyka. Pracuje jako knižní editor, v revui Prostor Zlín má na starosti literární část, kde publikuje současné české básníky. Je zaměstnaný v Krajské galerii výtvarného umění ve Zlíně. Debutoval sbírkou *Děšť ve vězení řeky* (1990). Od té doby vydal několik knih veršů, naposledy knihu deníkových záznamů *Z Javoriny* (2007) a obsáhlý autorský výběr *Aréna pegas* (2009).

Foto: Libor Stavjaník

Rudčenková Kateřina (1976)

Vystudovala Konzervatoř Jaroslava Ježka, obor tvorba písňového textu a scénáře, a Provozně-ekonomickou fakultu České zemědělské univerzity v Praze. V Edici současné české poezie nakladatelství Klokočí a Knihovna Jana Drdy vydala tři básnické sbírky: *Ludwig* (1999), *Není nutné, abyste mě navštěvoval* (2001) a *Popel a slast* (2004). Knížku povídek *Noci, noci* vydalo nakladatelství Torst (2004), divadelní hru *Niekur* nakladatelství Větrné mlýny (2007). Její nová sbírka *Chůze po dunách* vychází v roce 2013. Její básně byly přeloženy do mnoha jazyků. V roce

2003 obdržela německou básnickou Cenu Huberta Burdy. Je také autorkou divadelních textů.

Foto: Pavel Horák

Řehák Jakub (1978)

Básník, literární kritik, editor. Vystudoval Vyšší odbornou školu filmovou ve Zlíně. Básně zveřejňoval časopisecky, recenze a eseje publikoval v *A2*, *Hostu*, *Kontextech*, *Respektu*, *Tvaru* a *Souvislostech*. Spolu s Miloslavem Topinkou byl editorem antologie *Nejlepší české básně 2010*. Vydal sbírky *Světla mezi prkny* (2008) a *Past na Brigitu* (2012).

Foto: Radeq Brousil

Straka Josef (1972)

Studoval psychologii na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Od ledna 2008 je knihovníkem v pobočce Městské knihovny v Praze, Dům čtení, kde je i dramaturgem literárních večerů. V roce 1995 vydal básnickou sbírku *Proč* v příloze časopisu *Tvar* v edici *Tvary* 4/1995. Knižně doposud vydal básnickou sbírku *a... jiné časy* (1994) a knihy existenciálně laděných básnických a prozaických textů *Hotel Bristol* (2004), *Město Mons* (2005) a *Kostel v mlze* (2008).

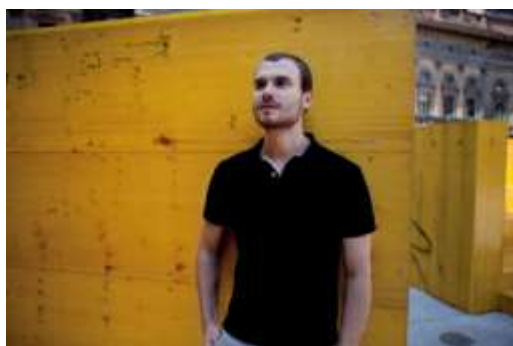
Foto: archiv autora

Šiktanc Karel (1928)

Autor reportáží a pohádek, překladatel a především lyrický básník. Vystudoval Amerlingův učitelský ústav v Praze a ve studiu pokračoval na pražské pedagogické fakultě, ale nedokončil je. V roce 1950 pracoval Karel Šiktanc krátce jako redaktor v deníku Mladá fronta a téhož roku přešel do Čs. rozhlasu. V letech 1955-59 byl členem redakční rady časopisu Květen, kde se podílel na vzniku a činnosti literární skupiny s programem tzv. poezie všedního dne. Od roku 1960 pracoval jako vedoucí redaktor v nakladatelství Mladá fronta, později jako šéfredaktor. Po roce 1970 musel opustit nakladatelství, stal se ineditním autorem, jeho jméno se přestalo objevovat v literárních slovnících, jeho knihy byly vyřazeny z knihoven. Byla zničena převážná část nákladu již vytištěné sbírky *Mariášky*. V 70. a 80. letech mu byla zakázána publikační činnost, své práce zveřejňoval v samizdatu a exilových nakladatelstvích. Po listopadu 1989 působil krátce ve funkci předsedy Obce spisovatelů a do roku 1992 byl členem její rady. V letech 1993-95 řídil v nakladatelství Český spisovatel edici České básně. V roce 1989 obdržel Cenu Jaroslava Seiferta za sbírku *Srdce svého nejez* a v roce 2000 Cenu Českého literárního fondu. Za sbírku *Šarlat* z roku 1999 získal Státní cenu za literaturu. Sbírkou *Zimoviště* získala cenu Magnesia Litera pro nejlepší básnickou knihu roku 2004. Společná kniha s Oldřichem Králem *Tři nadání* se stala knihou roku 1999 dle ankety Lidových novin.

Šindelka Marek (1984)

Studoval kulturologii na Filozofické fakultě UK v Praze. Za básnickou prvotinu *Strychnin a jiné básně* (2005) mu byla udělena Cena Jiřího Ortena. V roce 2008 mu v nakladatelství Pistorius & Olšanská vyšla próza s názvem *Chyba*, která byla v roce 2011 adaptována stejnojmenným komiksem Vojtěcha Maška. V roce 2012 získal cenu Magnesia Litera za soubor povídek *Zůstaňte s námi* (2011). Jeho dílo bylo doposud přeloženo do nizozemštiny a maďarštiny.

Foto: archiv autora

Špaček Viktor (1976)

Výtvarník a básník. Vystudoval sochařství na VŠUP (ateliér Kurta Gebauera). V roce 2007 vydal sbírku básní *Zmínky a případy* v nakladatelství Literární salon a v roce 2010 sbírku básní *Co drží Nizozemí* v nakladatelství Fra. Jednotlivé básně mu vyšly ve francouzštině, angličtině a italštině.

Foto: Kateřina Rudčenková

Štengl Petr (1960)

Vyučen tiskařem. Básník, prozaik, vydavatel. V letech 2006-2011 byl šéfredaktorem časopisu pro současnou poezii *Psí víno*. Roku 2005 mu v edici *Psího vína Stůl* vyšla sbírka *Co říkal Zouplna*. V roce 2010 publikoval sbírku textů *3+1* a v roce 2012 *SPAM / Spojené kartáčovny, bleděmoderní králíček a velká lžíce*.

Šťastná Marie (1981)

Vystudovala střední pedagogickou školu, dějiny umění a následně i dějiny kultury na Ostravské univerzitě. Několikrát se úspěšně účastnila literární soutěže Ortenova Kutná Hora, která je určena básníkům do 22 let, a v roce 2003 získala první cenu. V roce 1999 debutovala sbírkou *Jarním pokrytcům*. Za svou druhou sbírku *Krajina s Ofélií* (2003) získala Cenu Jiřího Ortena. Dále vydala sbírky básní *Akty* (2006) a *Interiéry* (2010). V roce 2010 získala Drážďanskou cenu lyriky. Kromě psaní poezie se věnuje také

výrobě šperků.

Foto: archiv autora

Typl Jaromír (1973)

Básník, prozaik, esejista, editor, performer. Dětství prožil v Nové Pace. Vystudoval Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy – obor filozofie a český jazyk a literatura. Po ukončení civilní vojenské služby ve sdružení pro péči o duševně nemocné Fokus MYklub, kde mj. inicioval řadu výstav a edičních projektů, se stal kurátorem liberecké Malé výstavní síně (2000-2008), v letech 2008-2009 byl kurátorem liberecké Galerie U Rytíře.

Počátkem 90. let 20. století se uvedl jako autor z okruhu časopisu *Iniciály*. Od té doby vydal několik knih, naposledy prózu *Víra v únavu* (2003), texty *že ne zas až* (2003) a *Stisk* (2007). K jeho nejnovějším dílům patří audiokniha *Michal přes noc* (2012). Snaží se rozšiřovat možnosti autorského čtení a věnuje se také zvukovým kompozicím s využitím vlastních textů. Se skladatelem Michalem Ratajem od roku 2009 účinkuje ve zvukově-textové improvizaci *Škrábanice/Scribble*. S Pavlem Novotným také hraje v představení podle básně Kurta Schwitterse *Ursonate* (premiéra 2006).

Foto: Stanislav Chlup

Zajíček Pavel (1951)

Básník, textář a výtvarník. Je jedním z nejvýznamnějších představitelů českého undergroundu. Po nedokončených studiích na Stavební fakultě ČVUT pracoval v různých dělnických profesích. V roce 1973 založil spolu s Mejlou Hlavsou undergroundovou hudební skupinu DG 307, která s několika přestávkami a mnoha personálními obměnami funguje dodnes. V roce 1976 byl ve vykonstruovaném procesu odsouzen k trestu odnětí svobody za výtržnictví (tento rozsudek byl v roce 2003 zrušen Nejvyšším soudem). Roku 1980 emigroval nejprve do Švédska, později do USA, kde se věnoval převážně výtvarnému umění. Po převratu v roce 1989 žil střídavě v New Yorku a v Praze, od roku 1995 žije trvale v Praze.

Před rokem 1980 se ilegálně šířily jeho písně pro DG 307, jejichž texty obstojí i bez hudebního doprovodu. Svými básněmi také přispěl do repertoáru skupiny The Plastic People of the Universe. Texty, které nebyly určeny pro zhudebnění, publikoval v řadě samizdatů, které měly originální výtvarnou koncepci a byly vydány v minimálních nákladech. Patří sem *Mařenická kniha* (1977, jediný exemplář), *Dopisy (Tok okamžiků)* (1977), *Vyslov sám sebe i svůj svět* (1977), *Úlomky skal* (1979), *Roztrhanej film* (1980), *Šedej sen* (1980) a *Listy k čemukoliv* (1980). Tyto texty vyšly souborně pod názvem *Zápisky z podzemí* (1973-1980). Ve sbírce *DG 307 - Texty 1973-1980*, publikované pod pseudonymem Pavel Z., jsou obsaženy zhudebněné texty. Próza *Jakoby... Svět v zrnku písku...* vyšla v roce 2003. Sběrka *Cesta vlakem z P. do B. - Pollockovy fleky odposlouchaná slova* je z roku 2007. V roce 2008 vyšla v bibliofilském vydání sbírka *Roztrhanej film*, jejíž součástí je CD s autorským čtením a originální grafický list Pavla Zajíčka. V poslední době vyšla *Kniha moří* (2011) a básnická sbírka *Chvění* (2012).

Foto: archiv autora

Zbořil Jonáš (1988)

Jeho básně vycházejí v časopisech a antologiích (Pší Víno, Divoké víno, Host, almanach Wagon, Nejlepší české básně 2009). Moderátor rozhlasových rozhovorů se spisovateli v pořadu Liberatura na rádiu Wave. Hraje v kapelách Sundays on Clarendon Road a Steakhouse Orchestra.

Foto: archiv autora

Zedník Ladislav (1977)

Vystudoval geologii a paleontologii na přírodovědecké fakultě UK v Praze. Debutoval sbírkou *Zahrada s jabloněmi a dvěma křesly* (2006), která se dočkala nominace na cenu Magnesia Litera v kategorii poezie. Druhá kniha *Neosvitly* vyšla v roce 2012. Jeho verše byly přeloženy do italštiny. Od roku 2009 má na starosti rubriku Hostinec v časopise Host a rediguje internetový kulturní magazín Totem.cz.

Foto: archiv autora

Žáček Jiří (1945)

Spisovatel, překladatel, básník, autor dětské poezie a učebnic pro děti, sběratel a autor aforismů. Vystudoval Střední průmyslovou školu stavební ve Volyni a Fakultu stavební ČVUT v Praze. Po tříleté praxi na Vodohospodářské správě v Benešově u Prahy dezertoval od inženýrství k literatuře. Do roku 1991 pracoval jako redaktor nakladatelství Československý spisovatel, necelý půlrok v nakladatelství Carmen, v letech 1992–1994 v časopise Vlasta. Od té doby je spisovatelem na volné noze. Básník Jiří Žáček se od počátku liší od svých současníků tím, že jeho básně mají nekomplikovaný tvar a metrický verš s pravidelným rytmem. Je u něj častá obrazová kontrapozice, hádanka, protimluvy, postupy známé z lidové poezie, jsou však včleněny do aktuální situace dnešního člověka. Vydal nespočet knih, napsal i rozhlasové hry pro dospělé a více než deset divadelních a televizních pohádkových her pro děti.

Foto: archiv autora

Bio Masha

Česká slammerka. Vítězka Tilos slam Budapest 2010, několikanásobná finalistka Slam poetry. Scénografka a všestranná autorská osobnost, je členkou několika výrazných hudebních seskupení: dívčího hiphopového dua DiaKritika, experimentující elektro-rap-popové kapely Chodská junta, projektu Urpop, který se v improvizovaných hudebních vystoupeních snaží zkoumat fenomén popu. Hostovala na řadě českých a slovenských hiphopových a folkových nahrávkách.

Foto: archiv autora

Janele z Liků (1984)

Vlastním jménem Jana Hradilová, vystudovala Pedagogickou fakultu na Univerzitě Palackého v Olomouci. Je básnířka, performerka, zpěvačka Poetické hudební společnosti Janele z Liků, s níž se v roce 2010 umístila mezi finalisty Malé alternativy Unijazz. V roce 2011 vydala sbírku *Ze starých mýdel*.

Foto: archiv autora

Mruczivák

Vlastním jménem David Hynčík, občanským povoláním psychiatr. Je odchovancem plzeňské slamové scény. Jak sám říká, tak dlouho vysedával v první divácké řadě, až se překulil na pódium. Je jedním z těch, pro které je vždy důležitější zúčastnit se, než vítězit. I přesto se stal vítězem řady prestižních domácích exhibic nebo finalistou mistrovství ČR. Opírá se o vypilované, humorné texty, často komentující aktuální společenské dění.

Foto: archiv autora

